SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:278

av Dan Hovskär (KD)

Kraftfullare förvaltning av kanadagås och skarv

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en mer aktiv och samordnad förvaltning av kanadagås och storskarv, med målet att minska bestånden där de orsakar betydande skador, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över regelverket för jakt och skyddsjakt för att möjliggöra en mer omfattande och effektiv beståndsreglering av kanadagås och storskarv och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kanadagås och storskarv orsakar på många håll problem för människor, näringar och naturmiljöer. Det behövs därför en mer aktiv och resultatinriktad förvaltning som tar hänsyn både till fåglarnas bestånd och till de skador och olägenheter som kan uppstå.

Kanadagås kan orsaka betydande nedskräpning på badplatser, i parker och på andra platser där människor vistas. De kan även skada grödor och medföra kostnader för markägare och kommuner. När problemen blir alltför omfattande måste det finnas fungerande möjligheter att begränsa bestånden.

Storskarven kan påverka lokala fiskbestånd och skapa problem för yrkesfiske och fritidsfiske. Skarvkolonier kan dessutom påverka den lokala naturmiljön. Där skadorna är dokumenterade behöver samhället kunna agera mer effektivt och med större hänsyn till de människor och näringar som berörs.

Även jordbruket drabbas. Gäss som betar på åkrar kan orsaka skador på grödor och därmed ekonomiska förluster för lantbrukare. Naturvårdsverket har i sin tidigare översyn av jakttider beskrivit hur kanadagäss kan orsaka kostsamma skador på oskördade grödor och hur arten har klassats som en främmande art med hög riskklassning av Artdatabanken.

Storskarven väcker särskilt stor oro i många kust- och skärgårdsområden samt vid insjöar. Fågeln lever av fisk och kan i vissa områden bidra till ett betydande predationstryck på fiskbestånd som redan är utsatta. Det kan påverka förutsättningarna för yrkesfiske och fritidsfiske och skapa konflikter kring förvaltningen av våra vattenmiljöer.

Dagens förvaltning måste ge utrymme för tillräckligt omfattande och samordnade insatser. Regeringen bör därför verka för att jakt och skyddsjakt kan användas effektivt där behovet är stort, samt se över om ytterligare förändringar av nationella regler eller EU-regler behövs. Förvaltningen ska utgå från kunskap om beståndsutveckling och lokala förhållanden, men regelverket får inte i onödan försvåra nödvändiga åtgärder.

Målet ska vara att minska skador på jordbruk, fiske och naturmiljöer samt begränsa olägenheter på badplatser och andra rekreationsområden. En aktiv och långsiktig beståndsreglering ska kunna förena naturvård med hänsyn till människor, lokala näringar och möjligheten att nyttja vår gemensamma natur.

Regeringen bör därför verka för en mer ändamålsenlig förvaltning av kanadagås och storskarv, med tydliga mål och möjlighet till omfattande avskjutning där problemen motiverar det.

Dan Hovskär (KD)